

Quinta Buma in haar atelier

Quinta Buma

en het grote theater dat het leven is

Een naam die klinkt als een exotisch oord, maar toch een oer-Nederlandse achtergrond heeft uit het hoge noorden in Friesland. Velen zullen Quinta kennen van de ansichtkaarten en de kermisposters van Nijmegen. Tijd voor een kleine kennismaking met de ónbekende Quinta, want deze vrouw is niet te vatten in twee A-viertjes. Fotograaf van onder andere landschappen, direct of als (weer)spiegeling vangt zij het beeld soms ook lopend of rijdend als (vluchtige) impressies. De beelden inspireren haar ook tot teksten. De locaties vormen het theater of het decor. Mensen in hun omgeving en haarzelf ziet zij als spelers in het grote theater dat het leven is. Passanten die even stilstaan in de tijd, drama in de polder, totstandkoming van *Stadsschappen en landgedichten*.

Quinta en ondergetekende kennen elkaar vanaf 1989. Zij als fotografe, ik achter de balie van de fotowinkel in de Lange Hezelstraat. Ze stapte binnen met een negatief van de Waalbrug, een bladstille Waal zonder golven, de brug als een gouden ring, weerspiegeld in de Lindenberghaven tijdens de schemering met

lantaarns aan. Kortom, het perfecte licht op het perfecte moment. Dat negatief moest en zou in al haar pracht met de juiste kleuren worden afgedrukt en dat lukt niet in één keer. Dan weer stond het hele negatief er niet op, dan weer moest er een beetje geel aan toegevoegd worden. Na vijf keer was het eindelijk naar haar zin. Mijn geduld was onderhand op, maar het werd een foto, waarmee ze haar bedrijf op de kaart zette en bekendheid kreeg. Haar eerste posters en ansichtkaarten kwamen in de winkels. Sinds die tijd komen wij elkaar op gezette tijden weer tegen.

Creatieve telg

Reden voor mij om enthousiast naar haar atelier in Arnhem te rijden. Een ontmoeting met Quinta is nooit saai. We hebben elkaar altijd veel te vertellen. Na een hartelijke ontvangst op gepaste afstand, bekijk ik haar gedeelde atelier, met een vers bakje koffie in de hand. Quinta is inderdaad veelzijdig. Fotograferen heeft ze nu op een laag pitje gezet. Ze is weer meer aan het schilderen en tekenen. Prachtige landschappen en naakten hangen aan de wand of staan achteloos in een hoekje als bewijsstukken dat de maakster een creatie-

ve telg is uit een flamboyant, kunstzinnig en kunstminnend gezin. Vader Justus Teije werd geboren als zoon van een onderwijzersfamilie. Hij studeerde aanvankelijk wis- en natuurkunde, maar werd uiteindelijk een verdienstelijk huisarts die een praktijk begon in Rotterdam en later Zeeuws-Vlaanderen. Hij had een dynamische carrière die veel verhuizingen met zich meebracht met een groeiend gezin. onder andere directeur Preventieve Geneeskunde in Leiden, bedrijfsarts in Helmond en later in Eindhoven tot aan zijn laatste functie als onderwijscoördinator medische faculteit Katholieke Universiteit Nijmegen. Na zijn dood liet hij bijna honderd publicaties na over een breed spectrum aan onderwerpen. Hij was echter ook een verdienstelijk fotograaf. Moeder Lidi van Mourik Broekman volgde twee jaar bouwkunde in Delft, waarna zij overstapte naar de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Zij was als beeldhouwster onder andere assistente en leerlinge van Albert Termote (van wie in Nijmegen het grote ruitersstandbeeld staat van Keizer Karel). De eerste verzetsmonumenten waren van haar hand. Honderden portretten maakte zij in opdracht, ook van leden van het Koninklijk Huis. Ze schil-

derde als autodidact sinds de jaren 50. Zij is 98 jaar geworden. Ze was altijd een voorbeeld en stimulans met opbouwende kritiek en aanwijzingen voor het teken- en schilderwerk van Quinta, die haar later ook assisteerde bij de pottenbakker om de beelden uit te hollen.

Verhuizen

Quinta groeide op in een groot samengesteld gezin met acht broers en zussen. Creativiteit zit in de genen. Dankzij de werkzaamheden van pa wisselden de woonplaatsen nogal eens, wat vaak creativiteit en aanpassingsvermogen ten goede komt. Quinta werd geboren in Weesp waarna de Buma'tjes ongeveer iedere drie jaren verhuisden naar respectievelijk Oegstgeest, Stiphout, Helmond, Eindhoven en Nijmegen. Quinta ging door met die traditie en verhuisde vrolijk verder naar Voor- schoten, Blitterswijk, Cuijk, Mook, Beers om terug te komen in Nijmegen, waar ze bleef wonen. De vakanties bracht ze door in een oude boerderij in Frankrijk, 60 kilometer van de kust in de Provence. Het was heerlijk, aldus Quinta. Veel buiten leven en altijd mochten er ook nog vriendjes en vriendinnetjes mee. Een lange zomer eind jaren 50 woonden ze op het strand bij een klein vissersdorpje, waar ieder gezinslid op zijn manier bijdroeg aan het zigeunerachtige buitenhuishouden door te doen waar hij goed in was. Met haar moeder Lidi als spil portretten tekenend van geduldige gasten die om haar heen zaten.

Stempel

Alles kon in dit dynamische gezin. Voorbeeld: een feit uit haar kindertijd, toen achter het ge-

Quinta als veertienjarige

Blauwe regen

hucht waar de boerderij stond in de bergen een tijdelijk westerdorp verrees voor een filmset. Als 14-jarig meisje ga je dan natuurlijk kijken. Ze bood zich aan als stalknecht, om de paarden te verzorgen en een voor een naar de drinkbron te brengen. Als beloning vroeg ze een paard om de rest van de dag te berijden. Het werd gehonoreerd. Haar ouders vonden dit geen enkel probleem. Zo reed zij iedere vakantiedag over de bergen en dalen, ging 's avonds thuis wat eten en bracht haar paard weer terug. Iets fijners kun je je als veertienjarige niet voorstellen. Hun vertrouwen maakte grote indruk en drukte een stempel op haar leven.

Loopbaan

Na de heerlijke kindertijd volgde Quinta de mms en werd vervolgens uitgeloot voor de kunstacademie. Dan maar de pedagogische academie de Klokkenberg gevolgd, waar ze in 1973 afstudeerde als onderwijzeres met aantekening handenarbeid. Na schooltijd werkte ze bij de bronsgieter, waar ze in een houten huisje in de tuin woonde. Een bruisend arbeidszaam leven volgde, waarin ze leerde weven bij Maria de Swaaf en wandkleden en jassen maakte. Nieuwsgierig als zij is ging ze als hulp mee met een schapenscheerder in Brabant om dat onder de knie te krijgen. Want je moet toch weten waar je product vandaan komt. Volledig autodidact met een kritische moeder volgde na het weven het schilderen. Verschillende kunstenaars in haar leven kruisten haar pad, zoals de inmiddels overleden Floor Oskam van de bekende Millinger Theetuin en beeldhouwer

Weefgetouw

Vlucht voor de schemering

Paul de Swaaf bij wie ze boetseerlessen volgde. Het voert te ver om dit allemaal te benoemen. Quinta koos uiteindelijk voor de fotografie en volgde een opleiding aan de fotovakschool in Apeldoorn. Vanaf 1989 kreeg zij opdrachten van onder andere de gemeente, VVV, Holland Casino en maakte veel bedrijfsreportages, wat ze door de diversiteit erg leuk vond om te doen. Voor de gemeente Nijmegen heeft zij twintig jaar de grote kermisposters verzorgd die in de reclameborden prijken. Een paar prachtige exemplaren zijn nog te verkrijgen. Portretfotografie maakte ook onderdeel uit van haar werk. De foto van de Waalbrug bracht haar op het idee zelf een uitgeverij te beginnen met ansichtkaarten van haar foto's. Daaruit vloeide grafisch werk voort en maakte ze websites. Ansichten werden niet alleen van Nijmegen en voor de Vierdaagse gemaakt, maar ook van onder andere Arnhem, Amersfoort, Deventer, 's Hertogenbosch, Zutphen en Maastricht. Hiermee is Quinta gestopt. *Never a dull moment*, zogezegd, want de schoorsteen van een kunstenaar moet roken. Quinta beaamt dat zij er gelukkigerwijs altijd van heeft kunnen leven. Een eenvoudig, maar rijk leven, rijk aan ervaring. Alles wat op je pad komt aangrijpen en daar een balans in zoeken, wat kleur en ritme geeft aan je leven en in je werk. In goede en in slechte tijden. Daarin kruisen onze levens elkaar weer. Generatiegenoten met dezelfde leeftijd en opvattingen. Het leven is mooi. We nemen afscheid tot onze paden elkaar weer kruisen.

Online

In deze coronatijd valt er weinig te exposeren. Daarom wil *Mariken* wijzen op de website van Quinta Buma: www.Quintabuma.nl. Hier vindt u heel veel informatie over haar en haar werk. Vooral wil *Mariken* u wijzen op het boek *Stadschappen en landsgedichten*, waarin u online kunt bladeren. Het boek is ook te bestellen en wordt op aanvraag gedrukt voor bedrijf of particuliere liefhebber. Ook kunt u losse foto's bestellen uit het boek. Naast de foto's van Nijmegen staan daar ook een aantal gedichten in van haar hand. Regelmatig wordt het onlineboek ververst.

Tekst: Anneke Arzbach Foto Quinta: Norbert Voskens Kunstwerken: Quinta Buma